

คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล ที่ ๘/๒๕๕๙

ศาลจังหวัดปทุมธานี

ศาลปกครองกลาง

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ประมวลกฎหมายที่ดิน

คดีที่โจทก์ทั้งสองฟ้องกรมที่ดินเป็นจำเลยอ้างว่าจำเลยออกโฉนดที่ดินไม่ตรงตามพื้นที่ที่ได้ครอบครองจริง ขอให้บังคับจำเลยเพิกถอนโฉนดที่ดินของโจทก์ทั้งสอง เลขที่ ๕๕๙๕ เนื้อที่ ๑ งาน ๒๘ ตารางวา และออกโฉนดที่ดินให้ใหม่ตามความเป็นจริง จำเลยให้การว่า การออกโฉนดที่ดินเลขที่ ๕๕๙๕ ดำเนินการถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง เนื้อที่ส่วนต่างคือที่ดินส่วนหนึ่งของโฉนดเลขที่ ๗๐๔๘ ซึ่งเป็นที่ดินข้างเคียง จึงไม่มีเหตุให้เพิกถอนโฉนดที่ดินเลขที่ ๕๕๙๕ ที่ออกโดยชอบด้วยกฎหมาย เห็นว่า เมื่อพิจารณาความมุ่งหมายของโจทก์ทั้งสองในการใช้สิทธิทางศาล ก็เพื่อให้ศาลมีคำพิพากษารับรองคุ้มครองสิทธิในที่ดินของโจทก์ทั้งสอง การที่ศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งตามคำขอของโจทก์ทั้งสองได้นั้น ศาลจำเป็นต้องพิจารณาให้ความเสียก่อนว่าโฉนดที่ดินเลขที่ ๕๕๙๕ มีจำนวนเนื้อที่ ๒ งาน ๒๕ ตารางวา หรือมีจำนวนเนื้อที่ ๑ งาน ๒๘ ตารางวา หรือไม่สำคัญ แล้วจึงพิจารณาประเด็นอื่นต่อไป นอกจากนี้ยังปรากฏตามคำให้การว่า โจทก์ทั้งสองฟ้องเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานี เป็นคดีแพ่งหมายเลขดำที่ พ.๔๗/๒๕๕๗ ต่อศาลจังหวัดปทุมธานี ขอให้แก้ไขรูปแผนที่และเพิกถอนการรังวัดโฉนดที่ดินเลขที่ ๗๐๔๘ ซึ่งเป็นที่ดินข้างเคียงที่มีกรณีพิพาทกับคดีนี้ ซึ่งคณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลได้มีคำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลที่ ๖๔/๒๕๕๘ ว่าเป็นคดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม คดีนี้จึงเป็นคดีที่มีข้อเท็จจริงเกี่ยวเนื่องกับคดีดังกล่าวและเป็นคดีที่พิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดินที่ควรได้รับการพิจารณาโดยศาลในระบบเดียวกัน คดีนี้จึงอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม